

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ

Житомирський державний університет імені Івана Франка

кафедра філософії

кафедра естетики, етики та образотворчого мистецтва

Національний педагогічний університет

імені М.П. Драгоманова (м. Київ)

кафедра філософської антропології

Національний університет водного господарства та

природокористування (м. Рівне)

кафедра філософії

*АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
СУЧASНОЇ ФІЛОСОФІЇ ТА НАУКИ
У ГЛОБАЛІЗОВАНОМУ СВІТІ*

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
Житомирський державний університет імені Івана Франка
кафедра філософії
кафедра естетики, етики та образотворчого мистецтва
Національний педагогічний університет
імені М.П. Драгоманова (м. Київ)
кафедра філософської антропології
Національний університет водного господарства та
природокористування (м. Рівне)
кафедра філософії

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
СУЧASНОЇ ФІЛОСОФІЇ ТА
НАУКИ
У ГЛОБАЛІЗОВАНОМУ СВІТІ**

Збірник наукових праць

(За матеріалами IV Всеукраїнської науково-теоретичної конференції молодих науковців від
20 грудня 2012 року)

Житомир
Видавництво ЖДУ імені Івана Франка
2013

УДК 101.1+168.5

ББК 87.1

A43

Рекомендовано до друку вченому радою Житомирського державного університету імені Івана Франка, протокол № 6 від 25 січня 2013 року

Редакційна колегія:

Саух П. Ю., доктор філософських наук, професор (керівник);

Поліщук О.П., доктор філософських наук, професор;

Стародубець В. О., кандидат філософських наук, доцент;

Слюсар В.М., кандидат філософських наук, доцент.

Рецензенти:

Богачевська І. В., доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри суспільних наук Українського державного університету фінансів та міжнародної торгівлі;

Герасимчук А. А. доктор філософських наук, професор, професор кафедри філософії Житомирського державного університету імені Івана Франка;

Півціль О. С., кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри філософії Житомирського національного аграрно-екологічного університету.

**Актуальні проблеми сучасної філософії та науки у глобалізованому
A 43 світі: зб. наукових праць / за заг. ред. проф. П. Ю. Сауха – Житомир:
Видавничий центр ЖДУ імені Івана Франка, 2013. – 200 с.**

У збірнику наукових праць розглядаються основні аспекти становлення людської думки, співвідношення сучасної філософії та науки, особливості розвитку природничих і гуманітарних дисциплін у контексті становлення науки Постмодерну. З'ясовуються форми та механізми проявів толерантності у сферах політичної, соціальної, культурної, релігійної, етнічної, національної буттєвості людини.

Автори опублікованих матеріалів несуть повну відповідальність за підбір і точність наведених фактів, цитат, статистичних даних, висновків імен та інших відомостей.

Надруковано з оригінал-макетів авторів

Підписано до друку 11.04.13. Формат 60*90/16. Папір офсетний.

Гарнітура Georgia. Друк різографічний.

Ум. друк. арк. 11.6. Обл. вид. арк. 9.8. Наклад 100. Зм. 6.7.

Видавництво Житомирського державного університету імені Івана Франка

м. Житомир, вул. Велика Бердичівська, 40

Свідоцтво про державну реєстрацію:

Серія ЖТ № 10 від 07.12.04 р.

Електронна пошта (E-mail): autotoleranz@rambler.ru, u@xmech.ru

ЗМІСТ

<i>Передмова</i>	3
<i>Петро Саух</i>	4-8
<i>Микола Козловець</i>	8-14
<i>Світлана Крилова</i>	14-17
<i>Олег Поліщук, Олена Поліщук, Світлана Сажневич</i>	17-20
<i>Ірина Вітюк</i>	20-23
<i>Людмила Горохова</i>	23-26
<i>Людмила Єршова</i>	26-28
<i>Алла Залужна</i>	28-30
<i>Наталія Ковтун</i>	30-32
<i>Юрій Ковтун</i>	32-35
<i>Тетяна Крайнікова</i>	35-37
<i>Анатолій Маслов</i>	37-40
<i>Максим Мельничук</i>	40-42
<i>Олександр Найдіонов</i>	42-44
<i>Валентин Перехейда</i>	44-46
<i>Людмила Погоріла</i>	46-49
<i>Оксана Ременець</i>	49-51
<i>Інна Савицька</i>	51-53
<i>Оксана Сарнавська</i>	53-55
<i>Олена Свінціцька</i>	55-58
<i>Алла Сингаївська</i>	58-60
<i>Вадим Слюсар</i>	61-63
<i>Володимир Стародубець</i>	63-65
<i>Лариса Стасюк</i>	65-67
<i>Оксана Чаглінська</i>	67-68
<i>Людмила Шкіль</i>	69-70
<i>Альона Редько</i>	70-73
<i>Катерина Качур</i>	73-75
<i>Юлія Брило</i>	75-77
<i>Дар'я Вольницька, Олена Поліщук</i>	77-80
<i>Дарія Герасимова</i>	80-82
<i>Ніна Герасимова</i>	82-84
<i>Едуард Гнатюк</i>	84-86
<i>Ірина Горбова</i>	86-88
<i>Олена Григоренко</i>	88-90
<i>Олена Данчиюк</i>	90-92
<i>Оксана Дудар</i>	92-95
<i>Анна Євтушенко</i>	95-97

<i>Юлія Ільченко</i>	98-99
<i>Надія Капець</i>	99-103
<i>Наталя Клюківська, Олена Поліщук</i>	103-105
<i>Андрій Кобетяк</i>	105-109
<i>Вікторія Ковальчук, Володимир Стародубець</i>	109-111
<i>Юлія Кохан</i>	111-114
<i>Яніна Кучін</i>	114-116
<i>Галина Мазур</i>	116-117
<i>Анастасія Мален'ка</i>	118-120
<i>Людмила Маловицька, Марина Сорока, Юлія Черначук</i>	120-122
<i>Людмила Маловицька, Вероніка Шилок, Лілія Воронок</i>	123-126
<i>Людмила Маловицька, Юлія Слюсаренко, Ярослав Бондарчук</i>	126-129
<i>Надія Машковська</i>	129-131
<i>Ольга Іванівна Мельник</i>	131-134
<i>Ольга Миколаївна Мельник</i>	134-136
<i>Марина Михайлова</i>	136-138
<i>Євген Мойсеєнко</i>	138-142
<i>Олена Мороз</i>	142-144
<i>Валерія Муляр</i>	144-145
<i>Альбіна Недашківська</i>	145-150
<i>Марія Ожгібесова</i>	150-153
<i>Інна Петренчук</i>	153-155
<i>Дмитро Петровський</i>	155-156
<i>Олександра Саюк</i>	157-158
<i>Світлана Світельська-Дірко</i>	158-161
<i>Едуард Сердюк</i>	161-163
<i>Карен Сімонян</i>	164-166
<i>Марія Сицук</i>	166-168
<i>Ольга Соснова</i>	168-172
<i>Марія Стецька</i>	172-176
<i>Оксана Суліменко</i>	176-179
<i>Інна Харитюк</i>	179-181
<i>Тетяна Хоменко</i>	181-183
<i>Лілія Чеснокова</i>	183-185
<i>Олена Шишкіна</i>	186-187
<i>Катерина Юрченко</i>	187-189
<i>Костянтин Яценко</i>	190-192
<i>Довідка про авторів</i>	193-198
<i>Зміст</i>	199

**Людмида Маловицька,
Вeronіка Шилюк, Лілія Воронюк,
Культурологічний аспект магічного реалізму Роба
Гонсалвеса: живописні мандри у світі мрійливих
візерунків буття**

"Магічний реалізм" – мистецький напрям, у якому органічно поєднуються елементи реального та фантастичного, побутового та міфічного, дійсного та уявного, таємничого. Онтологія магічного реалізму сягає міфopoетичного світospриймання свідомості. Цей напрям виражає діалектику двох протилежних категорій: "реального" (матеріального) і "магічного" (уявно-фантастичного, незвичайного, містичного). Митців магічного реалізму приваблює художній принцип, притаманний міфологічній свідомості: зображення казкового, фантастичного як реального, сущого, й тому, зрозуміло, звичайного. Реальність і фантазія тісно переплітаються в їхніх творах, і фантазія тут є тотожною реальності.

Можна визначити певні ознаки магічного реалізму, які набувають характерних рис у різних видах мистецтва: ірраціональність фантастичних елементів художнього твору; природне сприймання героями логіки магічних елементів; численна деталізація сенсорного сприйняття; звертання до знаково-символічних художньо-образних прийомів; сприйняття часу як певного викривленого виміру з ритмами циклічності або позачасовості, вічності; використання відчуття колапсу, тобто римейку, цитатності сучасного та минулого часів; використання спіралевидного виміру часу, по якому герой ніби ковзає взад-вперед; наприклад, стає неспроможним розрізняти причину та наслідок і страждає ще "напередодні" трагічних подій, або не розуміє різницю між об'єктом та суб'єктом дії; широке використання фольклору і міфології; контрастне протиставлення минулого із сучасним, астрального – з фізичним, персонажів – одне з одним.

У творчості сучасного канадського художника Роба Гонсалвеса, якого у свій час надихали великі митці: Далі, Ганті, Магрітт та Ешер, риси магічного реалізму відчуваються у незвичайних образно-сюжетних лініях, викривлених перетинах площинно-перспективних гланів, особливій насиченості колориту його картин, стилістично близьких сюрреалізму, але й деяно відмінних: в його творах досить чітко усвідомлені й ретельно прораховані певні іплюзіоністські прийоми і техніки. Художник намагається "вхопити" й візуалізувати мить між снами й дійсністю у дивовижних

фантастично-увявних образах і станах, які допомагають глядачу здолати межі звичного життя і зазирнути у трансцендентні виміри бажань і мрій, внаслідок чого реальність в його картинах постає як виразно-динамічна й казково-чарівна.

Філософська складність, насиченість, багатошаровість, масштабність ідей творів Р. Гонсалвеса налаштовує реципієнта на аналітичне дослідження сюжету. Художник вдається до візуалізації думки у її синестезійному сприйнятті: чуттєво-рельєфні обrazи досить природно "презентують" світ думок, мрій автора. Автор практично представляє візуалізацію ноосфери, яка постає невід'ємною від біосфери, живить і надихає людину на велич звершення, знаходить у ній близьку ідею, які дозволяють матеріалізувати людську креативність. Красиві метафори Гонсалеса легко читаються, викликаючи складний ряд біосоцій з найсуггестивішими, фундаментальними питаннями людського існування.

У живописних картинах художника незвичним чином поєднуються обrazи природних явищ і технічних досягнень людства. Величний обraz природи у творах Гонсалвеса є рівнозначним величі людської діяльності і є нескінченим джерелом натхнення. Морфологічні містичні природні мотиви зливаються з обrazами людини: природа у творчості художника є уособленням материнського лона усього світу, з якого вийшло все живе. Своїми перспективними перетинами пейзажні роботи художника нагадують твори великого П. Брейгеля, але різниця у тому, що у Гонсалвеса глядач ніби з "висоти" людського духу оглядає неймовірний світ власних думок, ідей, мрій. У більшості картин сюжетна лінія спрямовується вгору, у небо, простір свободи, необмеженість духовних прагнень людини: те, що в реальному житті нездійснене, у світі уявному є можливим й практично реалізується. Час у творах Р. Гонсалвеса має не дії, а чотири "живі" координати, модуси яких обертаються навколо спіралі вічності – у його картинах минуле, сьогодення й майбутнє являє собою єдиний просторово-часовий континуум, який існує вічно і є незнищим, адже думка людини безмежна і має здатність "мандрувати" у часових та позачасових вимірах буття.

Його сюжети – трансгресивні: вони порушують лінійність процесу становлення реальності й передбачають категорію "неможливого" у якості онтологічної модальності світобудови: обrazи реального та уявного світів долають межу між свідомим і підсвідомим, що зливаються у безмежно-великому океані буття: величезні мости, що міцно стоять у морських хвильях, шавно

перетворюються на величні парусники-мрії з білим вітрилом; іноді зірки "спускаються" з небес на землю, перетворюючись на ліхтарики у руках людини – світло мрій, що надає сили рухатися, творити, відкривати нові світи; річка, навколо якої ростуть дерева, іпозорно переходить у велике дерево життя. Піднесеній гімн книгам – вмістилицу знань – ззвучить у картинах Гонсалвеса як особлива тема: художник має храми з колонадою і куполами з книг. Дивні хмарочоси-діви стоять насторожі сну людини у нічних містах. Будинки перетворюються на кораблі й відплывають у невідомі далі. Люди, які масово закриваються зонтами від сонячного неба – справжніх мрій і можливостей. Соняшники-однолітки, які уособлюють публіку та асоціюються з мінливими і невибагливими естетичними смаками сучасного глядача. Дитячі мрії – особлива тема творчості митця: діти з насолодою "мчать" велосипедами по верхівках осінніх дерев, летять над Землею вище за літаків тощо – гімн палкій юності, спроможної на великі звершення.

Сюрреалістичні сюжети творів Гонсалвеса виникають "зі зближення віддалених одна від одної реальностей" (П. Реверді). За рахунок аналогічності, парадоксальності, несподіванки, на з'єднанні принципово непоєднуваного й виникає надреальна, майже містична художня атмосфера у його живописних світах. Образи Гонсалвеса сприймаються як "згущений" й "опоетизований" екзестенційний досвід, який вимагає не стільки естетичного, скільки екзистенціального зусилля: вільнівання і інтуїтивно-цілісного апгріорного "переживання" (Г. Зедльмайер). Твори художника трансформують всеосяжну онтологічну реальність-життя у площину психічного процесу – безпосереднього переживання, яке трактується як розширення людського "Я" до надлюдських можливостей. У цих фантазійних трансформаціях реальності щільно переплітаються паралельні світи підсвідомості і надсвідомості, життя постає як універсальний принцип світобудови, охоплюючи одночасно проблеми буття, пізнання і ідентостей. Більше того – як принцип "благоговіння перед життям" (А. Швейцер).

У творчості Роба Гонсалвеса минуле міцно "укорінене" у майбутнє, а сьогодення є сингезом двох векторів буття. Оптимістично-світлі твори майстра створені з любов'ю, написані серцем, ограничені натхненою думкою й орігінальним художньо-естетичним змістом, є величним гімном віри у людину та її піднесенено-шанобливе ставлення до великої тайни життя.

Список використаних джерел та літератури:

1. Illusions/ Оптичні ілюзії Роба Гонсалвеса. – [<http://illusions.org.ua/content/view/83/4/>] / LivInternet/
2. Роб Гонсалвес – человечний мечтающий сюрреализм. – [<http://www.liveinternet.ru/users/amayfaar/>] post81000126/
3. Staratel.com/ АНДРЕ БРЕТОН Манифест сюрреализма 1924 года. – [<http://staratel.com/pictures/surreal/manifest.htm>]
4. ПОСТ-МОДЕРНИЗМ ЭНЦИКЛОПЕДИЯ.
Интерпрессервис Книжный Дом Минск 2001-
[file:///G:/%D1%81%D0%BB%D0%BE%D0%B2%D0%BD%D0%BB%D0%BA%D0%B8/%D0%A1%D0%BB%D0%BE%D0%B2%D0%B0%D1%80%D0%B8%D0%9B%D0%BD%D1%81%D0%BD%D0%BC/post_mod_encyclop_all.html# Toc16510417]

*Людмида Маловицька,
Юлія Слюсаренко, Ярослав Бондарчук*
**Глобальний світ і соціальні Інтернет – мережі:
феномен віртуального спілкування**

Наприкінці ХХ століття відбувається потужний розвиток інформаційних технологій і поширення особливого типу світовідчуття, концептуалізованого в численних філософських, культурологічних, соціологічних теоріях феномену "віртуальної реальності". Інтернет як простір глобальної комунікації вийшов за межі статусу додаткової сфери масової інформації і перетворився на явище сучасної глобальної культури.

Інтернет – це унікальний вид медіа, завдяки якому життя людей і суспільства в цілому набуло принципово нових форм існування. На думку української дослідниці В. М. Бондаровської, Інтернет синтезує "рушиною силою прогресу, засобом спілкування між державами, кампаніями, людьми, а також новою формою торгівлі, праці і навчання, новим видом активності, новою іграшкою тощо". Він відіграє роль своєрідної "первої системи світового устрою" [1]. Інтернет дозволяє особі одночасно спілкуватися з людьми, що живуть на різних континентах, листуватися у електронному режимі, розважатися на ігрових веб-сайтах, уявляючи себе в певному – особливому – "просторі". Можна зазначити, що віртуальний простір – це захоплюча, спокуслива сфера втечі від буденності й самих себе у світ ілюзій.

Щоденно користуючись Інтернетом, особа знаходиться у "кіберпросторі", головною особливістю якого є відсутність будь-